

att skjutslegan bestämmes till ett maximum af 1 R:dr 50 öre för hästen per mil, såväl i stad som på landet. Skulle mot förmodan vid något skjutsombyte icke entreprenörer kunna erhållas att skjutsa för ofvannämnda lega utan fordra en viss rund summa årligen, så skall nämnda tillökning bestridas till hälften af landstingskassan och till hälften af stadskassan;

att Riksdagen ställer till Kongl. Maj:ts disposition för det afsedda ändamålet 100,000 R:dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

*Per Nilsson i Espö.*

---

### N:o 279.

*Af Herr P. Nilsson från Malmöhus län: Om öfverlemnande till Kongl. mynt- och medalj-kabinettet af åtskilliga i Riksbanken befintliga mynt och medaljer m. m.*

Den största sparsamhet bör iakttagas har blifvit ett ordspråk, som ljuder väl i hela Svea land, och förtjenar att iakttagas såväl af Representationen som af den enskilde, både i smått och stort, att icke några öfverflödiga utgifter komma i fråga eller kapitalvärden ligga ofruktbara. Riksbanken eger ett mynt- och medalj-kabinett, hvars metallvärde vid 1844 års slut uppgick till 14,559 R:dr 18 sk. 3 r:st. Banko, och den som hade tillsynen öfver mynt-kabinettet hade ett årligt arvode af 200 Riksdaler Banko. Vid 1844—1845 årens riksdag beslutades enligt Banko-reglementets 225 §, att mynt- och medalj-kabinettet skulle föras inom linien såsom en Bankens tillgång. Nämnda mynt- och medalj-kabinett ökades genom årliga inköp till 1853—1854 årens riksdag, då Rikets Ständer beslutade, att mynt och medaljer för ett värde af 4,646 R:dr 32 sk. Banko skulle öfverlemnas till Kongl. myntkabinettet; derigenom minskades metallvärdet till 11,999 R:dr 12 sk. Banko,

eller nära 18,000 R:dr Riksmünt vid 1854 års slut. Sedermera har genom årliga uppköp samlingen ökats, att dess metallvärde utgjorde vid 1867 års slut 23,946 R:dr 75 öre. År 1866 ökades årliga arfvodet för den som har vården öfver myntkabinettet till 500 R:dr. Meranämnda myntkabinettet visas mycket välvilligt af nuvarande föreståndaren, när man derom gör anmälan, men dels är det icke många som veta, att Banken eger ett så dyrbart och väl ordnad myntkabinett, och dels gör den trånga lokal, der detsamma är förvaradt, att det icke kan göra så stor nytta i den numismatiska forskningen som önskligt vore, och icke heller behöfligt, särdeles som Staten eger Kongl. mynt- och medalj-kabinettet förvaradt i Riksmuseum, som förevisas allmänheten hvarje vecka, och således är lätt tillgängligt, äfven för den vetenskapliga forskningen. Hur rikhaltigt sistnämnda myntkabinett än är, saknas ändå många ytterst sällsynta mynt, som förvaras i Bankens samling. Om nu Banken öfverlemnade till Kongl. mynt- och medalj-kabinettet alla de mynt som der saknas och resten såldes på offentlig auktion, skulle härmed vinnas två stora fördelar: först att myntkabinettet i museum kom att erhålla en ganska behöflig komplettering, och för det andra skulle Banken erhålla ett större rörligt kapital, emedan gamla mynt nästan alltid betalas mycket öfver metallvärdet.

Jag får därför värdsamt föreslå, att Riksdagen beslutar:

att Banken öfverlemnar till Kongl. mynt- och medalj-kabinettet så många mynt och medaljer som finnas i det förra men saknas i det sednare, och resten utaf Bankens mynt och medaljer säljes på offentlig auktion till den högstbjudande och de influtna auktionsmedlen ingå i Bankens kassa;

att det uppdrages åt den äldrige vetenskapsmannen Riksantikvarien Hildebrand att verkställa öfverflyttningen och föranstalta om katalogs upprättande för auktionen, så vida han vill åtaga sig uppdraget; i motsatt fall uppdrages åt Banko-fullmäktige att dertill utse annan sakkunnig person, och ega Banko-fullmäktige bestämma ett skäligt arfvode för ofvannämnda besvär.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

*Per Nilsson* i Espö.